

DALT DE L'ESCLINARI

TERESA VILARDELL,
la dire del plàstik

"El moviment punk és una determinada manera de veure el món, el consumisme, la relació amb els altres,... Però és un sintoma claríssim d'una decadència i desesperació lògiques".

Qui parla és la Teresa VilardeLL, directora de l'obra "Tot és plàstik" (Alles plàstik) que el proper dia 14 de juny estrena el Centre de Teatre de Granollers. L'obra és original del grup berlinès Grips-Theater i és el primer cop que s'estrena una obra d'aquest grup a Espanya, tot i que els seus inicis daten de 1966.

"Tot és plàstik" és una comèdia urbana, un musical que parla d'una realitat juvenil molt actual. **"No pretenem provocar, no fem teatre punk. Nosaltres intentem plasmar una realitat molt d'ara a partir d'una estructura escènica tradicional".**

L'argument de l'obra es centra principalment en quatre personatges que busquen una sortida, **"una manera d'enfocar el seu futur; l'obra és la història d'aquesta recerca".**

Micky es troba atrapat en la seva família i els seus somnis; Júlia incompresa per un pare divorciat; Ani desitxa una luxosa cuina empotrada, un descapotable way i totes les comoditats que ofereix un

gran pis de luxe; Goofy estima Berlín, creu en la ciutat, i es considera un veritable punk, molt conscient de tot el que fa. La sortida que troben és l'ocupació d'una casa.

Recordem que a Berlín existeix un fort moviment juvenil alternatiu que intenta plantar cara a tota una sèrie d'abusos i trobar noves formes de convivència. **"Berlín és una ciutat increïble",** comenta la dire, **"allà la gent té més consciència dels seus problemes".**

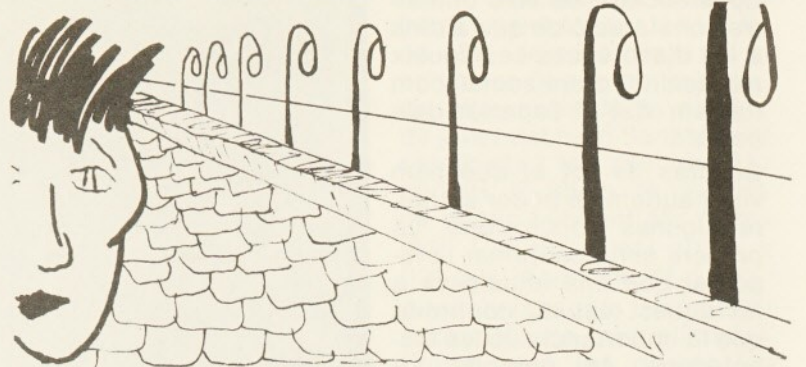
Com heu enfocat l'espectacle?

"Hem intentat resaltar molt els aspectes humans i hem tret un cert didacticisme que hi havia a l'obra; no volem fer un discurs del que està bé o malament. Creiem que és un treball que pot interessar a tot tipus de gent que es preocupi per la problemàtica actual del jove".

Al fons de la sala... l'acció, un actor comença a cridar "No future" i tot l'espai resona en el buit; els actors-pares l'observen incrèduls: "Fill meu!! És que estàs borratxo?".

Tú, Teresa, per fer el muntatge has treballat amb punks de Barna i t'has introduït en els seus ambients. Com els has vist?

"No es pot parlar dels punks en general; hi ha molts tipus de punks. Al principi l'impressionava molt la seva estètica

però quan tractes amb ells te n'adones que darrera l'estètica hi han persones amb problemes tan bàsics com la subsistència, la relació amb els altres. Els punks es consideren un detritus social, és una gent que no vol ni es pot integrar perquè no hi ha feina, ni hi ha sortides, no hi ha solucions".

Els punks sofreixen continuament el rebuig de la gent del carrer, tenen la pasma tot el dia a sobre; passejar amb un punk per la ciutat és exposar-te a tota mena d'insults i interrogatoris policials, quelcom semblant a un estat d'exepció encobert.

Creus que té "future" el moviment punk?

"Jo crec que les alternatives que plantejen no tenen uns resultats i unes concrecions clares: tenen uns objectius però no tenen unes estratègies per aconseguir-ho. Però de fet tots els moviments juvenils des de el 68 han tingut unes conquestes socials

molt limitades. El punk no aconseguirà una gran victòria però sí canviar alguns punts de vista de la gent: l'estètica, valorar la ciutat,..."

Ara l'acció representa l'entrada d'un disco: música de fons, cossos suats, gorrejear birra o seduir una elegant nena d'exuberants formes infernals. Tornem a mirar la Teresa que segueix apassionadament les evolucions dels actors amb els ulls embriagats, esquitxada en tant en tant per algun tic de desesperació. Hi ha poc temps i queda molta feina.

I tú creus que hi ha futur?

"Jo penso que el que diu l'obra està molt bé: el futur te l'has de construir".

De sobte, al fons, esclaten les distorsions d'un "God Save the Queen" frenètic; una actriu reacciona: "T'has plantejat, potser, per on vols continuar enrollant-te?" Silenci.

**Jordi Conesa
Jesus Hernandez**

16

